

РЕШЕНИЕ

№ 3133

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 32 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ Й. ЙОТОВА КУПЕНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА Гражданско дело № 20221110138146 по описа за 2022 година

Ищецът „*** София“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б, е предявил кумулативно обективно и субективно съединени установителни иски по чл. 422 ГПК, вр. чл. 415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.200 ЗЗД, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ и по чл.86 ЗЗД срещу ответниците М. П. Д. с ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, С. В. Д. с ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13 и Р. В. Д. с ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13 за сумите: за всеки един от ответниците по 1940,37лв. - главница за доставка на топлинна енергия в имот с аб. № 403351, находящ се в гр. София, общ. Илинден, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13 за периода м.5.2016г.-м.4.2020г., по 293,72 лв. – обезщетение за забава върху главницата за доставка на топлинна енергия за периода от 15.9.2017г. до 21.4.2021г., по 5,58лв. – главница за услуга дялово разпределение за периода от м.8.2019 г. до м.2.2020 г., по 0,76 лв. – обезщетение за забава върху главницата за услугата дялово разпределение за периода от 1.10.2019г. до 21.4.2021г, ведно със законна лихва върху главниците от 31.5.2021г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. №30583/2021г., СРС, 32 с-в.

В срока по чл.131 ГПК ответникът С. Д. депозира отговор на исковата молба. Релевира възражение за погасителна давност за целия отчетен период. Оспорва задълженията за обезщетение за забава с твърденията, че не е получавал фактури за процесния период. Оспорва сумите за дялово разпределение поради недоказаност на договора с ФДР „ПМУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, оспорва иска за дялово разпределение като недопустим. Оспорва облигационни отношения между ищцовото дружество и ответника. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът М. П. Д. депозира отговор на исковата молба, с която оспорва иска в цялост. Оспорва ответникът да е собственик или ползвател на процесния недвижим имот. Не оспорва размера и дължимостта на начислените суми за доставена ТЕ, както и че през исковия период ищцовото дружество е доставяло до процесния недвижим имот топлинна енергия на процесната стойност и отговаряща на БДС за топлопреносна мрежа, но оспорва наличието на облигационна връзка с ищцовото дружество. Релевира възражение за давност. Оспорва облигационни отношения между фирмата за дялово разпределение и ищцовото дружество. Оспорва въвеждането в експлоатация на абонатната станция за процесния недвижим имот. Не твърди да е извършвал плащания в процесния период. Претендира разноси в исковото и заповедното производство.

В срока по чл.131 ГПК ответникът Р. В. Д. депозира отговор на исковата молба, с която оспорва иска в цялост по основание и размер. Оспорва ответникът да е собственик или ползвател на процесния недвижим имот. Ответникът оспорва да е ползвал през процесния период недвижимия имот, до който ищцовото дружество е доставяло ТЕ. Оспорва наличието на валидно облигационно отношение за процесния недвижим имот. Оспорва, че за процесния период ищцовото дружество е имало валиден договор с фирмата за дялово разпределение, както и че през процесния период ФДР „ПМУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД е извършвало дялово разпределение. Не оспорва ежемесечните отчети по общия топломер за процесния период, не оспорва размера и стойността на доставената топлинна енергия за процесния период, не оспорва, че сумите за доставена ТЕ са законосъобразно начислени. Признава, че в процесния период не е извършвал плащания на суми за ТЕ. Релевира възражение за давност за целия период. Претендира разноси.

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже съществуване на валидно облигационно отношение между страните при общи условия, по силата на което „*** София“ ЕАД доставя топлинна енергия в топлоснабдения имот в процесния период – ответникът е бил собственик или носител на вещно право на ползване на топлоснабдения имот или страна по индивидуален договор с ищеца в процесния период; стойност на доставеното количество топлинна енергия в имота в процесния период и размер на обезщетението за забава.

С оглед направените признания в исковата молба безспорно между ищеца „*** София“ ЕАД и ответниците М. Д. и Р. Д. е, че през процесния период ищцовото дружество е доставило до топлоснабдения недвижим имот топлинна енергия в твърдения в исковата молба размер и на твърдяната в исковата молба стойност, а ответниците не са заплатили суми за доставена топлинна енергия за процесния период.

Спорно между страните е наличието на валидно облигационно отношение между ищцовото дружество и между ответниците, както и облигационно отношение между ФДР „ПМУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД и ищцовото дружество, както и че през процесния период посочената ФДР е извършвала услуги по дялово разпределение.

Спорно в отношенията между ищцовото дружество и ответниците М. Д. и Р. Д. е, че последните са собственици или ползватели или страна по индивидуален договор с ищцовото дружество на процесния недвижим имот.

По делото са приети писмени доказателства за установяване на облигационната връзка между страните, както и за установяване на фактите, че сградата е топлоснабдена и дяловото разпределение се извършва от ФДР „ПМУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД. Прието е заключение към съдебно-техническа и съдебно-счетоводна експертиза за доказване размера на дължимите от ответника суми. Съдът кредитира писмените доказателства и заключението към експертизата, тъй като не се установяват противоречия нито между тях, нито с други доказателства, представени по делото.

Относно наличието на облигационно отношение: По делото се установява, че собственик на топлоснабдения имот до смъртта си е била Магда Кирилова Д., съгласно Заповед № РД-41-32/8.01.1990 г., издадена въз основа на влязлата в сила Заповед № РД-40-882 от 14.07.1989 г. по чл. 98 ЗТСУ, издадена от Председател на ИК на СНС. (лист 18 по делото). Видно от прието като доказателство по делото Удостоверение за наследници, издадено от СО, район Илинден (лист 19 по делото) собственика на имота Магда Кирилова Д. е починала 13.11.2011 г., като при смъртта си е оставила като наследник своя син Валерий С.ов Д., които е придобил по наследство процесния недвижим имот. Видно от прието като доказателство по делото Удостоверение за наследници, издадено от СО, район Илинден (лист 20 по делото) Валерий С.ов Д. е починал на 16.01.2017 г., като при смъртта си е оставил като наследници своята съпруга М. П. Д., както и двама синове – С. В. Д. и Р. В. Д.. На основание чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗН и доколкото процесния топлоснабден имот е бил лично имущество на основание чл.22, ал.1, изр.1 СК, всеки от наследниците на починалия Валерий Д. наследява по 1/3 ид.ч. от принадлежащото на наследодателя имущество, в това число и процесното жилище. Доколкото според действащото право наследството се придобива с приемането му от наследника от датата на откриване на наследство (чл.48 ЗН), т.е. от датата на смъртта на наследодателя (чл. 1 ЗН), то следва да се приеме за установено, че ответниците са били собственици на по 1/3 ид.ч. от процесния топлоснабден недвижим имот, считано от датата на смъртта на своя наследодател – 16.01.2017 г. За задълженията, възникнали преди 16.01.2017 г. наследниците отговарят на основание чл. 60, ал. 1 ЗН. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ (обн. ДВ бр. 107/09.12.2003г.), всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Според чл. 150, ал. 1 ЗЕ, продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, а съгласно изричната разпоредба на ал. 2 на същия член, Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите.

След като ответниците са собственици на имота до прехвърлянето му, съгласно цитираната разпоредба на чл.153, ал.1 ЗЕ, те се явяват потребители на топлинна енергия и дължат заплащането ѝ.

Относно услугите за дялово разпределение: Съгласно действащата нормативна уредба

разпределението на топлинна енергия в сгради етажна собственост се извършва по системата за дялово разпределение, което може да бъде извършвано или от топлопреносното предприятие, или от доставчик на топлинна енергия самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ. Съгласно чл. 139б ЗЕ клиентите в сграда - етажна собственост, избират лице, регистрирано по реда на чл. 139а ЗЕ, за извършване на услугата дялово разпределение с писмено съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост, за което уведомяват писмено топлопреносното предприятие или доставчика на топлинна енергия. Видно от представен като доказателство по делото Протокол № 4/02.11.2012 г. (лист 25-26 по делото) с решение на общото събрание на етажна собственост, находяща се в гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл. 380, вх. А е избран „ПМУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия. Като доказателство е представен и договор № Д-0-63/03.06.2020 г. при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия по чл. 139в от ЗЕ, сключен между „*** София“ ЕАД и „ПМУ Инженеринг“ ООД (лист 33-40 по делото). Съгласно чл. 150, ал. 1, т. 1 ЗЕ в договора между топлопреносното предприятие и клиентите се определят правата и задълженията на страните. В процесния случай приложими към клиентите в етажната собственост са Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „*** София“ ЕАД на клиенти в град София, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, приети на основание чл. 150, ал. 1 ЗЕ. В чл. 22 от Общите условия е посочено, че клиентите заплащат стойността на услугите дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец, поради което неоснователно се явява възражението на ответниците, че ищцовото дружество претендира по съдебен ред заплащане на чужди задължения, доколкото задълженията за заплащане на услугата дялово разпределение са регламентирани в цитирания чл. 22 от Общите условия, приложими в отношенията между ответниците като клиенти на топлинна енергия и „*** София“ ЕАД.

Относно дължимите суми: Съгласно чл. 42 от Наредба №16-334/6.4.2007г. за топлоснабдяването (отм. – ДВ. бр.25 от 20.03.2020г.) топлинната енергия се заплаща в сроковете, посочени в писмените договори за продажба или в публичните общи условия за продажба на топлинна енергия, по цени съгласно наредбата по чл. 36, ал. 3 ЗЕ. Съгласно чл. 36 ОУ клиентите заплащат цена за услугата дялово разпределение, извършвана от избран от клиентите търговец, а редът и начина за заплащане на услугата се определя от Продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение и се обявява по подходящ начин на клиентите. Видно от представените документи дялови разпределения за процесния период са извършени от „ПМУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, поради което се дължи нейното заплащане на ищеца, съобразно общите условия. Правоотношението по доставка на топлинна енергия между страните в процесния период се урежда чрез договор, сключен при общи условия, одобрени от ДКЕВР. По отношение на исковия период са приложими ОУ, действащи от 27.06.2016 г., съгласно чл. 33, ал. 1 от които купувачът изпада в забава в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят месечните дължими суми. Видно от таблица №1 от ССЧЕ ищецът е издавал редовно фактури за месечните задължения

за целия исков период за топлинна енергия и за дялово разпределение, а след отчитане на отоплителния сезон, ищецът е сторнирал месечните прогнозни сметки с кредитни известия и е издал общи фактури. Съгласно данните на съдебно-счетоводната експертиза, за процесния период 1.05.2016 г. – 30.4.2020 г., след приспадане на сумите по изравнителни сметки, стойността за възстановяване на разлика в промяната на цената и след отчитане на заплатени суми стойността на дължимата топлинна енергия е 5821,12 лв., а главницата за дялово разпределение е 16,73 лв. Съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза и въз основа на данните, представени от ФДР „ПМУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, за процесния период в имота е имало монтирани 5 бр. отоплителни тела с монтирани разпределители на ТЕ и 2 бр. щранг лири, които са захранващи тръби за високата зона, като при извършени през процесния период отчети на уредите за дялово разпределение е констатирано, че за отоплителните тела в процесния недвижим имот са направени нулеви отчети. Съгласно заключението на СТЕ ФДР „ПМУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД дяловото разпределение е извършвано съгласно действащите към момента на начисляване на сумите правила на чл. 61, ал. 1 Наредба 16-334 за топлоснабдяването и Методика за дяловото разпределение на топлинна енергия в СЕС, като е посочено, че за процесния период, посочен в исковата молба сумите за доставена топлинна енергия за процесния период 01.05.2016 г. до 30.04.2020 г. с включен ДДС и след отчитане на изравнителни сметки за процесния период са 6131,45 лв. Разликата между заключенията на двете експертизи се дължи на обстоятелството, че за процесния период има заплащани суми, които не са отразени в заключението на СТЕ.

По отношенията на задълженията, станали изискуеми при действие на ОУ от 27.06.2016 г. не е необходима покана, за да бъде поставен длъжникът в забава, тъй като длъжниците изпадат в забава с изтичането на предвидения срок, съгласно чл.84, ал.1 ЗЗД. Следва да се посочи, че в чл.32 ОУ от 27.06.2016 г. са посочени срокове за заплащане на задълженията само за топлинна енергия, но не и за дялово разпределение. По делото се установява, че фактурите за заплащане на сумите за дялово разпределение се издават отделно от тези за заплащане на топлинна енергия и не се установява да са включени в общата фактура. Предвид липсата на предвидени в ОУ срокове за плащане на фактурите за дялово разпределение и липсата на покана за плащането им, съдът намира, че ответникът не е поставен в забава относно плащането на главниците за дялово разпределение, поради което и не дължи суми за обезщетение за забава.

Съгласно заключение на ССЧЕ обезщетението за забава върху главницата за дялово разпределение за периода от 15.09.2017г. до 21.04.2021г. е в размер на 881,15лв.

Относно възражението за давност: вземанията на ищеца се погасяват по давност с изтичане на 3-годишен срок, който е прекъснат с подаване на заявлението по чл.410 ГПК на 31.5.2021г. Погасеният по давност период е 01.05.2016г.-31.03.2018г., а непогасеният по давност период е 01.04.2018г. – 30.04.2020г. Съгласно заключението на ССЧЕ, която съдът кредитира като обективно и обосновано, задълженията за доставена топлинна енергия за периода 01.04.2018г. – 30.04.2020г. е 1643,91 лв., а лихвата за периода 15.09.2018г.-

21.04.2021г. е 564,39 лв. Лихвата за забава за периода на забавата 31.05.2018 г. – 21.04.2021 г. върху главницата за доставена ТЕ, непогасена по давност, е 482.67 лв. Главницата за дялово разпределение за периода е 16,73 лв., а както се посочи върху тази сума не се дължи обезщетение за забава, тъй като ищецът не е установил, че е поставил ответника в забава относно тези задължения.

Като доказателство по делото е представено Споразумение от 30.08.2019 г. между „*** София“ ЕАД и С. В. Д., с което последният признава задълженията за доставена и незаплатена топлинна енергия за процесния недвижим имот от обща фактура от 31.7.2017г. /обхваща периода м.5.2016г.-м.4.2017г./ до 31.7.2019г. Съгласно чл. 116, б. „а“ ЗЗД давността се прекъсва с признаване на вземането от длъжника, поради което спрямо ответника С. Д. следва да се приеме, че давността е прекъсната, а съгласно чл. 117 ЗЗД с прекъсване на давността започва да тече нова давност, поради което възражението за давност е неоснователно. Тъй като ответникът през процесния период е бил собственик на 1/3 ид.ч. от топлоснабдения недвижим имот, за който се дължи стойността на доставената топлинна енергия, следва да дължи и 1/3 от задълженията за процесния период. Поради това съдът намира исковете срещу С. В. Д. за основателни за сумите от 1940,37 лева – главница за доставка на топлинна енергия за периода от 01.05.2016 г. до 30.04.2020 г.; 293,72 лева, представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2017 г. до 21.04.2021г. и 5,58 лева, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 29.02.2020г., като предявения иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Относно останалите ответници не са представени споразумения за разсрочване и признаване на задължения, поради което спрямо тях възражението за давност се явява основателно. Поради това съдът намира исковете срещу М. П. Д. и Р. В. Д. за основателни за сумите от 547,97 лева – главница за доставка на топлинна енергия за периода 01.04.2018г. – 30.04.2020г.; 160,89 лева, представляваща мораторна лихва за период от 31.05.2018 г. – 21.04.2021 г. и 5,58 лева, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 29.02.2020г., като предявения иск за горницата до пълно предявения размер следва да бъде отхвърлен, както и изцяло относно иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение като неоснователен.

По разноските: при този изход на спора разноси се дължат на ищеца, съобразно уважената част от иска, както и на ответника – съразмерно с отхвърлената част от иска. Ответникът С. В. Д. не доказва да е направил разноси в настоящото производство. Неговият процесуален представител адв. Николай Илчев претендира адвокатско възнаграждение в размер на 450 лв. на основание осъществявана безплатна адвокатска защита на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА. Съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 ЗА на процесуалния представител на ответника С. Д. следва да бъде заплатено адвокатско възнаграждение за оказване а безплатна адвокатска защита в размер на 0,15 лева, съобразно отхвърлената част от иска. Ответникът М. П. Д. не доказва да е направила разноси в настоящото производство. Нейният процесуален представител адв. Виктор С.ов претендира адвокатско възнаграждение

в размер на 450 лв. на основание осъществявана безплатна адвокатска защита на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА. Съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 ЗА на адв. Виктор С.ов следва да бъде заплатено адвокатско възнаграждение за оказване на безплатна адвокатска защита в размер на 306,50 лева, съобразно отхвърлената част от иска. Следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за оказвана безплатна защита и съдействие на процесуалния представител на ответника Р. Д. – адвокатско сдружение „Б. консулт“ чрез адв. К. Б. в размер на 306,50 лв. Съдът намира за неоснователна претенцията за заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 1600 лв. за всеки от ответниците, обективизирана в списък на разноските по чл. 80 ГПК. По реда на чл. 38 ЗА адвокатът, осъществил безплатно процесуално представителство има право на едно адвокатско възнаграждение, определено от съда въз основа на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно посочената Наредба адвокатско възнаграждение се дължи на основа на материалния интерес по делото, определен като сбор от цената на всички иски, по които адвокатът е осъществявал защита, а не се дължи адвокатско възнаграждение за всеки иск, по който адвокатът е осъществил защита.

Ищецът им право на разноски за исковото и заповедното производство. Съгласно представен списък на разноски по чл. 80 ГПК ищецът е сторил следните разноски в заповедното производство: 134,43 лв. – държавна такса за заповедното производство, 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение и разноски в исковото производство: 149,08 лв. – държавна такса, 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение в исковото производство, 250 лв. – депозит за ССЧЕ и 250 лв. – депозит за СТЕ. Ответниците следва да заплатят разноски съобразно уважената част от иска. Ответникът С. Д. следва да заплати разноски в размер на 61,45 лв. – в заповедното производство и 249,61 лв. – в исковото производство. Ответниците М. Д. и Р. Д. следва да заплатят разноски в размер на по 19,61 лв. – в заповедното производство и по 79,62 лв. – разноски в исковото производство за всеки един от ответниците.

Воден от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **М. П. Д.** с ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, дължи на ищеца „*** **София**“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №30583/2021г. на СРС, 32 състав: - **547,97 лева** – главница на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.04.2018г. до 30.04.2020г., в топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к.

Света Троица, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, ведно със законна лихва за период от 31.05.2021 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 547,97 лева до предявения размер от 1940,37 лева и за периода от 01.05.2016г. до 31.03.2018г.;

- **160,89 лева** – мораторна лихва за периода от 31.05.2018 г. до 21.04.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 160,89 лева до предявения размер от 293,72 лева и за периода от 15.09.2017г. до 30.05.2018г.;

- **5,58 лева** – главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 29.02.2020 г., ведно със законна лихва за период от 31.05.2021 г. до изплащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от „*** София” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б срещу **М. П. Д.** с ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13 за сумата **0,76 лева**, представляваща мораторна лихва върху таксата за дялово разпределение за период от 01.10.2019 г. до 21.04.2021 г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **С. В. Д.** с ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, дължи на ищеца „*** София” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №30583/2021г. на СРС, 32 състав:

- **1940,37 лева** – главница на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2016 г. до 30.04.2020 г., в топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, ведно със законна лихва за период от 31.05.2021 г. до изплащане на вземането;

- **293,72 лева** – мораторна лихва за периода от 15.09.2017 г. до 21.04.2021г.;

- **5,58 лева** – главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 29.02.2020 г., ведно със законна лихва за период от 31.05.2021 г. до изплащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от „*** София” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б срещу **С. В. Д.** с ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13 за сумата **0,76 лева**, представляваща мораторна лихва върху таксата за дялово разпределение за период от 01.10.2019 г. до 21.04.2021 г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **Р. В. Д.** с ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, дължи на ищеца „*** София” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №30583/2021г. на СРС, 32 състав:

- **547,97 лева** – главница на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.04.2018г. до 30.04.2020г., в топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, ведно със законна лихва за период от 31.05.2021 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 547,97 лева до предявения размер от 1940,37 лева и за периода от 01.05.2016г. до 31.03.2018г.;

- **160,89 лева** – мораторна лихва за периода от 31.05.2018 г. до 21.04.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 160,89 лева до предявения размер от 293,72 лева и за периода от 15.09.2017г. до 30.05.2018г.;;

- **5,58 лева** – главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 29.02.2020 г., ведно със законна лихва за период от 31.05.2021 г. до изплащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от „*** **София**” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б срещу **Р. В. Д.** с ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13 за сумата **0,76 лева**, представляваща мораторна лихва върху таксата за дялово разпределение за период от 01.10.2019 г. до 21.04.2021 г.

ОСЪЖДА М. П. Д., ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, да заплати на ищеца „*** **София**” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б сумите от **19,61 лева** – разноски в заповедното производство и **79,62 лева** – разноски в исковото производство, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА С. В. Д., ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, да заплати на ищеца „*** **София**” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б сумите от **61,45 лева** – разноски в заповедното производство и **249,61 лева** – разноски в исковото производство, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА Р. В. Д., ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл.380, вх.А, ет.6, ап.13, да заплати на ищеца „*** **София**” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б сумите от **19,61 лева** – разноски в заповедното производство и **79,62 лева** – разноски в исковото производство, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА „*** София” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б, да заплати на адв. ***, ЕГН *****, служебен адрес: гр. София, ул. Гургулят № 31, ет. 1, сумата от **0,15 лева** – възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие по чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА.

ОСЪЖДА „*** София” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б, да заплати на адв. *** С.ов, ЕГН *****, служебен адрес: гр. София, ул. Гургулят № 31, ет. 1, сумата от **306,50 лева** – възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие по чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА.

ОСЪЖДА „*** София” ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ №23Б, да заплати на Адвокатско съдружие „Б. консулт“, БУЛСТАТ: 177427445, служебен адрес: гр. София, бул. „Патриарх Евтимий“ №13, партер, вляво, чрез адв. К. И. Б., сумата от **306,50 лева** – възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие по чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА.

Решението е постановено при участието на подпомагаща страна на ищеца - „ПМУ

ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____